

**LIETUVOS BANKO
PRIEŽIŪROS TARNYBOS
FINANSINIŲ PASLAUGŲ IR RINKŲ PRIEŽIŪROS DEPARTAMENTO
DIREKTORIUS**

**SPRENDIMAS
DĖL V. V. IR AB ŠIAULIŲ BANKO GINČO NAGRINĖJIMO**

2019 m. birželio 19 d. Nr. 242-238
Vilnius

Lietuvos bankas gavo pareiškėjo V. V. (toliau – pareiškėjas) kreipimąsi, kuriuo prašoma išnagrinėti tarp pareiškėjo ir AB Šiaulių banko (toliau – bankas) kilusį ginčą dėl indėlio išmokėjimo.

Nustatyta:

2011 m. sausio 7 d. tarp pareiškėjo ir banko buvo sudaryta kaupiamojo indėlio sutartis Nr. *duomenys neskelbiami* (toliau – indėlio sutartis Nr. 1). Sutartyje numatyta, kad indėlio termino pabaiga – 2011 m. spalio 7 d. Pareiškėjui buvo atidaryta indėlio sąskaita Nr. *duomenys neskelbiami*.

2011 m. sausio 7 d. pareiškėjas ir bankas sudarė antrą kaupiamojo indėlio sutartį Nr. *duomenys neskelbiami* (toliau – indėlio sutartis Nr. 2), pareiškėjui buvo atidaryta indėlio sąskaita Nr. *duomenys neskelbiami*.

Suėjus indėlio sutarties Nr. 1 terminui (2011 m. spalio 7 d.) indėlis su sukauptomis palūkanomis buvo pervestas į pareiškėjo sąskaitą banke Nr. *duomenys neskelbiami*. 2011 m. spalio 7 d. pareiškėjo prašymu indėlio lėšos (10 270,63 Eur) banko skyriuje pareiškėjui buvo išmokėtos grynaisiais pinigais.

Banko teigimu, tą pačią 2011 m. spalio 7 d. pareiškėjas indėlio sutarties Nr. 1 pagrindu išmokėta indėlio lėšų suma (10 100,63 Eur) papildė indėlio sutarties Nr. 2 sąskaitą Nr. *duomenys neskelbiami*.

2019 m. sausio 25 d. pareiškėjas kreipėsi į banką, prašydamas paaiškinti, kur iš jo indėlio sąskaitos banke dingo jo indėlis pagal indėlio sutartį Nr. 1, ir prašė jam gražinti 10 270,63 Eur.

Bankui atsisakius tenkinti pareiškėjo reikalavimą, pareiškėjas kreipėsi į Lietuvos banką dėl vartojimo ginčo nagrinėjimo. Pareiškėjas paaiškino, kad banke turi pasirašęs ne vieną indėlių kaupimo sutartį. Pareiškėjas teigia, kad 2011 m. spalio 7 d. nuvyko į banko padalinį, kad nutrauktų indėlio sutartį, tačiau jam nebuvo išmokėti 10 270,63 Eur. Pareiškėjas tvirtina, kad bankas nurodytos pinigų sumos jam neišmokėjo, tačiau pinigai dingo iš indėlio sąskaitos Nr. 1. Pareiškėjas Lietuvos banko prašė išsiaiškinti padėtį ir rekomenduoti bankui gražinti 10 270,63 Eur.

Bankas Lietuvos bankui pateiktame atsiliepime paaiškino, kad pareiškėjas nuo 2006 m. banke nuolat sudarydavo įvairių rūšių indėlių sutartis, jas nuolat įvairiais terminais pratęsdavo, nutraukdavo, papildydavo arba pasiimdavo dalį lėšų įvairiomis sumomis. Indėlių skaičius siekia apie 50 sandorių.

Bankas teigia, kad, pasibaigus indėlio sutarties Nr. 1 terminui, indėlio lėšos iš indėlio sąskaitos buvo pervestos į pareiškėjo banko sąskaitą Nr. *duomenys neskelbiami*. Pareiškėjo prašymu 10 270,63 Eur jam buvo išmokėti grynaisiais pinigais banko padalinyje. Bankas paaiškino, kad tuo pačiu metu, kai pareiškėjui buvo išmokėtos indėlio lėšos pagal indėlio sutartį Nr. 1, pareiškėjas pateikė banko darbuotojai prašymą iš išmokėtų indėlio lėšų 10 100,63 Eur suma papildyti indėlio sutarties Nr. 2 sąskaitą. Bankas teigia, kad tiek indėlio išmokėjimo iš banko sąskaitos grynaisiais pinigais, tiek grynųjų pinigų įmokėjimo į kitą indėlio sąskaitą operacijos buvo atliktos tą pačią dieną, to paties pareiškėjo apsilankymo banko padalinyje metu. Bankas papildomai pažymėjo, kad jokios operacijos dėl banko padarytos klaidos banko informacinėje sistemoje nebuvo ištrintos, priešingai – visos operacijos tinkamai

užfiksuotos. Bankas teigia, kad pareiškėjas galimai dėl operacijų gausos gali būti pamiršęs apie atliktą indėlio lėšų išgryninimo iš banko sąskaitos operaciją. Atsižvelgdamas į tai, kad nebuvo nustatyta jokių klaidų, ir į tai, kad banko turimi įrodymai patvirtina, kad pareiškėjui buvo išmokėtas indėlis, bankas prašė pareiškėjo reikalavimą atmesti kaip nepagrįstą.

K o n s t a t u o j a m a :

Vadovaujantis Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių, patvirtintų Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimu Nr. 03-23, 45 punktu, vartojimo ginčai Lietuvos banke nagrinėjami laikantis rungimosi, ginčų nagrinėjimo operatyvumo, koncentracijos, ekonomiško ir bendradarbiavimo principų. Nagrinėdamas ginčą Lietuvos bankas atlieka pateiktų įrodymų vertinimą ir jo pagrindu priimamas sprendimas.

Pareiškėjo ir banko ginčas kilo dėl to, ar bankas pareiškėjui išmokėjo indėlį pagal indėlio sutartį Nr. 1. Bankas teigia, kad pareiškėjo prašymu banko padalinyje pareiškėjui grynaisiais pinigais buvo išmokėtos indėlio lėšos, o pareiškėjas jas (10 100,63 Eur) iškart padėjo į indėlio sąskaitą pagal indėlio kaupimo sutartį Nr. 2. Pareiškėjas teigia, kad indėlio grynaisiais pinigais neatsiėmė, tačiau indėlio suma iš jo banko sąskaitos dingo.

Vertindamas ginčo byloje esančius įrodymus Lietuvos bankas atsižvelgia į kiekvieno iš įrodymų objektyvumą, išsamumą, patikimumą, įrodomųjų duomenų tarpusavio santykį ir iš įrodymų visumos daro išvadą apie tam tikrų ginčo atveju svarbių faktų buvimą arba nebuvimą. Civilinio pobūdžio ginčų nagrinėjime vyraujantis rungimosi principas lemia tai, kad įrodymų pakankamumo taisyklė įprastai grindžiama tikimybių pusiausvyros principu, reiškiančiu, kad net tada, kai išlieka tam tikrų abejonių fakto buvimu, išvada apie fakto buvimą gali būti daroma, jeigu byloje esančių įrodymų visuma leidžia manyti, kad labiau tikėtina, kad faktas buvo, nei kad jo nebuvo.

Pagal pareiškėjo ir banko sudarytos sutarties Nr. 1 21 punktą, jeigu indėlininkas nepageidauja automatinio indėlio pratęsimo paslaugos, Sutartis baigiasi suėjus Sutartyje nurodytam indėlio terminui; pasibaigus sutarties terminui arba nutraukus sutartį prieš terminą, bankas paskutinę sutarties galiojimo dieną perveda indėlį ir suskaičiuotas palūkanas už indėlį (jeigu jos mokamos) į Sutartyje nurodytą indėlininko banko sąskaitą ir uždaro indėlio sąskaitą (23 punktas).

Iš ginčo šalių Lietuvos bankui pateiktų dokumentų matyti, kad kaupiamojo indėlio sutartis Nr. 1 buvo sudaryta sutartyje nurodytam terminui (iki 2011 m. spalio 7 d.). Pareiškėjo indėlio sąskaitos Nr. 1 išrašas patvirtina, kad 2011 m. spalio 7 d. sąskaitoje yra užfiksuotas 10 270,63 Eur grąžinimas į pareiškėjo banko sąskaitą Nr. *duomenys neskelbiami* 985. Pareiškėjo banko sąskaitos išrašas patvirtina, kad 2011 m. spalio 7 d. pareiškėjui į sąskaitą įskaityta 10 270,63 Eur pinigų suma. Mokėjimo paskirtyje nurodoma „grąžintas indėlis ir išmokėtos palūkanos“. Banko sąskaitos išrašė taip pat matomas 2011 m. spalio 7 d. įrašas apie 10 270,63 Eur nurašymą iš pareiškėjo banko sąskaitos ir nurodyta: „Kasa valiuta: išlaidos be išgryninimo mokesčio. Išmokamas kaupiamasis indėlis pagal sąskaitą Nr. *duomenys neskelbiami*, gavėjas Vitas Vitkus.“ Lietuvos bankui pateiktoje 2011 m. spalio 7 d. kasos išlaidų orderio Nr. 531632 kopijoje nurodoma, kad 2011 m. spalio 7 d. pareiškėjui grynaisiais pinigais buvo išmokėta 10 270,63 Eur už kaupiamąjį indėlį pagal indėlio sąskaitą Nr. *duomenys neskelbiami*. Kasos išlaidų orderį pareiškėjas yra patvirtinęs savo parašu. Pareiškėjas teigia šio dokumento nepasirašęs ir kad jo parašas yra suklastotas. Vertinant šį pareiškėjo argumentą, pabrėžtina, kad Lietuvos bankui teisės aktais nėra suteiktų įgaliojimų vertinti galimo dokumentų klastojimo fakto, todėl dėl šio pareiškėjo argumento sprendime nebus pasisakoma.

Bankas teigia, kad, gavęs indėlį grynaisiais pinigais, pareiškėjas iškart paprašė banko darbuotojos papildyti indėlio Nr. 2 sąskaitą 10 100,63 Eur suma. Lietuvos bankui pateikta kasos pajamų orderio Nr. 531635 kopija rodo, kad į pareiškėjo indėlio kaupiamąją sąskaitą Nr. *duomenys neskelbiami* buvo įmokėta 10 100,63 Eur. Kasos pajamų orderis yra paties pareiškėjo pasirašytas ir pareiškėjas kartu su kreipimusi šio kasos pajamų orderio nepateikė ir neginčijo. Lietuvos bankui pateiktas sąskaitos Nr. *duomenys neskelbiami* išrašas patvirtina, kad 2011 m. spalio 7 d. į pareiškėjo indėlio kaupiamąją sąskaitą buvo įmokėta 10 100,63 Eur grynųjų pinigų suma pagal indėlio sutartį Nr. 2.

Taigi, įvertinus Lietuvos bankui pateiktus įrodymus, nėra pagrindo daryti išvadą, kad pareiškėjui nebuvo išmokėta 10 270,63 Eur indėlio suma, todėl pareiškėjo reikalavimas bankui grąžinti 10 270,63 Eur vertintinas kaip nepagrįstas.

Remdamasis tuo, kas išdėstyta, ir vadovaudamasis Vartotojų teisių apsaugos įstatymo 27 straipsnio 1 dalies 3 punktu, Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimo Nr. 03-23 „Dėl Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių patvirtinimo“ 2 punktu ir šiuo nutarimu patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 59.3 papunkčiu, n u s p r e n d ž i u:

Atmesti pareiškėjo V. V. reikalavimą.

Lietuvos banko sprendimas dėl ginčo esmės yra rekomendacinio pobūdžio ir teismui neskundžiamas. Vartotojui ir finansų rinkos dalyviui išlieka teisė dėl ginčo sprendimo kreiptis į teismą arba kitą ginčų nagrinėjimo instituciją įstatymų nustatyta tvarka. Kreipimasis į teismą po Lietuvos banko sprendimo dėl ginčo esmės priėmimo nelaikomas šio sprendimo apskundimu.

Direktorius

Mindaugas Šalčius